

Walang Salapi O Walang Presyo

Jeffersonville, Indiana, USA

Agusto 2, 1959

1 Talagang isang pribilehiyo na makabalik sa tabernakulo, ngayong umaga. Nagtataka lang ako... Sinabi ni Kapatid na Neville na marami ang hindi makarinig sa likuran. Naririnig mo ba ako ng malinaw ngayon, banda doon? Ayos lang ba? Ayos. Ako-maliit na ako, kaya kailangan kong gumawa ng maraming ingay upang malaman ng mga tao na nasa paligid ako.

Kaya, naaalala ko ang isang beses kapag ako ay nagtatrabaho sa Pang-publikong Pangangailangan. Paakyat na ako ng hakbang... At ginamit ko na magsuot ng mahusay na malaking sapatos, na may mga malaking pako, mula sa paglalakad sa mga mataas na linya. At paakyat na ako sa mga hagdan. At si Gng. Ehalt, na kaibigan ko, ay nasa kuwadro sa pamamahagi ng dagitab. Sigurado ako na si Gg. Ginther doon ay makikilala siya, medyo maayos. Kaya't sinabi ni Edith, "Billy, ikaw ang pinakamaingay, para maging isang maliit na tao, na nakita ko kailanman." Pagtapak sa mabibigat na yabag na ito, paakyat sa mga hakbang.

Sinabi ko, "Buweno, Edith, napakaliit ako, kailangan kong ipaalam sa lahat na ako ay nasa paligid, gumawa ng maraming ingay."

2 Well, nagpunta lang ako upang tumawag. Sinabi sa akin ni Kapatid na Neville na ang ating mabuting kaibigan, si Kapatid na Roy Roberson, ay malayo sa paglilingkod ngayong umaga, dahil sa pagiging may sakit. Ang kanyang... Nakakuha siya ng nakapaloob na ngipin. Ito ay sanhi ng isang impeksiyon, at dahilan upang siya upang siya lagnatin. At dapat niya itong ipabunot, sa tingin ko, ng agaran. At si Roy ay naging tulad ng isang ama sa amin dito, at mahal namin siya. At sinabi ko, "Kapatid na Roy, pupunta na ako ngayon, ilang sandalit, sa gawain." Sinabi ko, "hihilingin ko sa simbahan na tayong lahat ay manalangin para sa iyo, ngayong umaga," at bukas kapag siya ay magpapatuloy, upang maasikaso ito. Ang ngipin ay lumaki na baluktot, o isang bagay, ay nakapaloob na mali, at kailangan nilang putulin ito, at kuhain ito palabas.

3 Si Kapatid na Roy ay isang beterano, tulad ng alam mo, mula sa Ikalawang Digmaang Pandaigdig, iyon ay binaril na lamang. At kung ito'y hindi dahil sa kabutihan ng Diyos, hindi na siya mabubuhay. Siya ay nakahandusay sa gitna ng mga patay, sa loob ng mahabang panahon; ang mga bisig ay sumabog ito, at ang mga binti ay sumabog, at ang parehong pangunahing mga ugat ay namatay. At sinabi ng doktor, "Kung nabuhay siya, hindi siya kailan man maglalakad ng isang hakbang." Sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, gumagawa siya araw-araw, umakyat at lahat ng mga bagay. Ang Diyos ay naging mabuti sa kanya dahil siya ay isang mabuting tao, at minamahal natin siya. At tayo, tayo ay—hindi tayong lahat...

Kung nabubuhay tayo nang tama, hindi ibig sabihin na tayo ay ligtas mula sa mga problema. Sa totoo lang, nangangahulugan ito na ang lahat ng mga suliranin ay nakatumbok sa atin. "Sapagka't marami ang mga kapighatian ng matuwid, nguni't inililigtas siya ng Dios sa kanilang lahat." Iyan ang maluwalhating bahagi.

4 Kaya hihingi lang tayo ng espesyal na panalangin ngayong umaga, para kay Kapatid na Roy. Iniisip ko kung mayroon dito, gayunpaman, gustong ipanalangin, gustong maalala sa isang salita ng panalangin? Kung gusto nilang itataas ang kanilang mga kamay. Tama. Iyan ay mubuti. Tumayo tayo ng ilang sandali, kung gagawin mo, habang tayo ay nananalangin.

5 Panginoon, lumalapit kami ngayon, sa simula ng kapahingahan. At ang araw ay imiinog na ngayon, upang lumipad sa buong mundo, upang magdala ng liwanag at buhay sa mga bagay na itinalagang gawin ito. At sa simula ng gawain na... Kami ay isang bahagi ng Iyong Iglesia, na tinawag na manghawakan sa mga serbisyong nakapagpapagaling, pisikal na pagpapagaling sa katawan; upang matupad ang mga hangarin at hangarin ng ating pinagpalang Panginoon na Siya ay nasugatan dahil sa ating mga pagsalangsang, at sa pamamagitan ng Kanyang mga latay ay pinagaling tayo. At hihilingin namin, sa simula ng paglilingkod, habang nagsisimula itong kunin ang kanyang mga pakpak, sa mga awit, at ang aming mga puso ay nagsisimulang umangat, na aming alalahanin, ngayong umaga, Panginoon, ang aming mahal, mahal na kapatid, si Roy Roberson, Iyong abang lingkod At alam namin na iniligtas mo ang kanyang buhay sa larangan ng digmaan, at Ikaw ay naging mabuti sa kanya. At ngayon siya ay nagdurusa na may kapighatian, na hindi siya makapunta sa iglesia.

6 At, Panginoon, samantalang sila'y nananalangin sa bahay ni Juan Marcos, may isang anghel na bumaba sa bilangguan, kung saan si Pedro ay nasa pagkaalipin, doon binuksan ang mga pinto, na mahiwaga, at inilabas siya.

O Panginoon, Ikaw pa rin ang Diyos. Ang mga Anghel na iyon ay nasa Inyong utos ngayong umaga. Panalangin namin, Panginoon, na habang tayo ay nananalangin dito sa bahay ng Diyos, na ang mga Anghel ay bumaba sa bahay ni Kapatid na Roberson. Ang kaniyang hangarin ay mapunta sa kaniyang lugar rito, nguni't ang pagdadalamhati ay humahadlang sa kanya. At nawa'y iligtas siya ng mga anghel ng Diyos, gawin siyang mainam, upang makuha niya muli ang kanyang lugar sa bahay ng Diyos.

7 May iba pa na dumaranas ng kahirapan, sila—sila ay may sakit. At nakita namin ang isang matandang babae, habang siya ay uupo na sana, itinaas ang kanyang mga kamay, nang siya ay pasuraysuray sa kanyang mga paa. Dumating siya sa bahay ng Diyos, upang gumaling. Ipagkaloob, Panginoon, na siya ay lumabas na naglalakad, kasama ang tagsibol at kabataan ng isang dalaga.

Lahat ng iba na nagtaas ng kanilang mga kamay, marami sa kanila ang umahon, sapagkat nasusulat, at dating isinisiping, "Marami ang mga pagdadalamhati ng matuwid, nguni't inililigtas siya ng Diyos sa kanilang lahat." Naway lumipad tayo ngayon sa pananampalataya, ang mga bisig ng pananampalataya, na magliligtas sa atin mula sa lahat ng karamdaman at kapighatian. Kapag natapos na ang gawain, maaaring nawa na walang mahina sa kaligitnaan natin.

Ipagkaloob mo, Panginoon, na ang bawat di mananampalataya ay maging isang mananampalataya. At habang binubulay namin ang Iyong Salita, nawa'y kunin ito ng Banal na Espiritu at ilagay ito sa ating mga puso, at doon diligan ito hanggang sa maging bunga ng Salita. Gawin mo ito para sa amin, Panginoon, habang mapagpakumbabang iniyuko namin ang aming mga ulo at hinihiling ito sa Pangalan ni Hesus. Amen.

Maaari kayong makaupo.

8 Bago pumasok ang mensahe ng gawain para sa umagang na ito, nais kong dalhin sa inyong kaisipan, nang mas malapit. Kung mayroon sa inyo na may mga bakasyon, at gustong dumalo sa isa sa mga gawain na gaganapin sa Middletown, Ohio, simula Lunes, isang linggo, ito ay sa mga lugar ng kamping.

Alam mo ba ang pangalan ng mga lugar ng kamping, Gene? [Sinabi ni Kapatid na Gene, "Sinabi na ito'y labindalawang milya mula sa Middletown." — Ed.] Kapatid na Sullivan. Ang Middletown ay isang maliit na lungsod, sa palagay ko ay parang Jeffersonville dito. Ito ay isang sentro ng basketbol. Si Kapatid Sullivan ang pastor doon. Ang alinman sa mga simbahan ng Kapuang Ebanghelyo, na may animnapu't kakaibang nakikipagtulungan sa pulong na ito, ay makapagsasabi sa iyo kung nasaan ang mga lugar ng kamping.

9 At magkakaroon ng maraming mga kubo sa mga lugar ng kamping, kaya sinabihan ako, na asikasuhin ang mga taong gustong pumunta. At ang mga pagpupulong ay magsisimula Lunes hanggang Sabado, anim na araw. At hindi magiging sa Linggo, dahil sa ibang mga simbahan, na maari silang magpunta sa kanilang mga regular na gawain. Marahil, ay magiging mga gawaing ng pagpapagaling, o panalangin para sa maysakit, bawat gabi. At lahat ay inanyayahan. At magsisimula iyon sa Agosto ika-10, hanggang ika-15, Lunes hanggang Sabado. At kung nagkakaroon ka ng bakasyon, at-at ang iyong bakasyon ay darating, at nais mong gamitin ito sa ganitong paraan, mabuti, sigurado kaming magagalak na makasama ka namin.

10 Hinihikayat ko rin ang lahat ng mga hindi nabautismuhan sa Kristiyanong bautismo, na manatili ngayong umaga at isipin ito. At maging handa para sa gawain ng pagbautismo na susunod sa loob ng apatnapu't limang minuto ngayon, sa palagay ko. Iyan ay dito mismo sa Iglesia.

Napakahilig nating hikayatin ang mga tao na magpabautismo sa Kristiyanong bautismo, dahil alam nating mahalaga ito sa kaligtasan. Sapagkat isinulat ito ng ating Panginoon, ang Kanyang huling komisyon, ang Kanyang huling komisyon sa Iglesia. O, habang inatasan Niya ang Iglesia, sa huli, sinabi Niya, "Humayo ka sa buong kinapal, at ipangaral ang Ebanghelyo sa bawat nilalang. Ang sumasampalataya at nabautismuhan ay maliligtas." Kaya alam natin na mahalaga na tayo ay mabautismuhan sa pamamagitan ng paglulubog.

11 At kami ay magiging masaya na ibigay ang paglilingkod na ito sa iyo, sa sinuman na kumbinsido sa kanilang puso na si Jesucristo ay Anak ng Diyos, na Siya ay namatay upang iligtas ang mga makasalanan, at ikaw ang dahilan ng Kanyang kamatayan upang iligtas; at nais na magpunta at mabautismuhan sa Pangalan ng Hesucristo para sa kapatawaran ng iyong mga kasalanan; sinasabi, sa sanlibutan, na naniniwala ka na ang iyong mga kasalanan ay tinubos, at na ikaw ngayon ay magiging isang alagad ng Panginoong Hesus, upang tumayo sa iyong paninindigan.

12 Kung wala kang iglesia na mapupuntahan, ikalulugod naming makasama ka sa amin. Wala kaming mga listahan ng pagiging miyembro dito. Ito ay isang bukas na tabernakulo, para sa lahat ng Katawan ni Kristo, ng bawat denominasyon. Tayo ay nakatayo bilang isang interdenominasyon. At binubuksan namin ang mga pinto sa lahat ng mga tao, kahit sino sila, kulay, lahi, o paniniwala, lahat ay malugod na tinatanggap. "Sinuman ang gusto, pumarito." At kung wala kang ibang iglesia, ikalulugod naming pumunta ka at makisama sa amin. Walang pagsapi. Pumasok ka lang kapag bukas ang mga pinto, at makisama sa amin. Iyan lang ang kailangan mo; punta ka lang ng ganyan. Halika nang may bukas na puso, ilagay ang iyong mga balikat sa manibela, at tulungan kami habang sumusulong kami para sa Kaharian-ng-Diyos. Sapagkat, naniniwala tayo na ang oras, sa lalong madaling panahon, na kapag ang lahat ng mga bagay na tinukoy sa Bibliya ay matutupad.

13 Walang alinlangan ngunit marami sa inyo ang nagbabasa kay Khrushchev, ang kanyang pahayag sa U.N., noong kamakailan, dahil ito ay siniping sa akin mula sa isang papel ng Canada, ng isang kaibigan. Sinabi niya, "Kung mayroong isang Diyos, handa na siyang punasan at linisin muli ang templo, kasama ninyo ang mga kapitalista, tulad ng ginawa Niya noong una." Kaya ngayon maaari mong basahin sa pagitan ng mga linya, "Siya ay handa na upang linisin ang templo muli." At kakila-kilabot, ang isang komunista ay kailangang magsabi ng isang bagay tulad nyan? Mayroon siyang isang bagay, bagaman. Tama iyan. Ang mga kapitalista, sa simula, ang nagdulot ng kaguluhan. Tayo ang mga kapitalista.

14 Narinig ko na ang ating mahal, minamahal na pastor, si Kapatid na Neville, ay gumawa ng isang pangungusap sa kanyang telebisyon... o nagsa-himpapawid sa radyo, sa kabilang umaga, na nagpunta ng paulit-ulit, sa aking isipan. Hindi ko lang makalimutan ito. Sinabi ko ito sa isang kaibigan ko, kagabi. At iyon ay ito, na magkakaroon... Pagkatapos ng pagtanggap ng Banal na Espiritu, mula sa lupa, ang pormal na relihiyon ng simbahan ay magpapatuloy, hindi nalalaman ang pagkakaiba. Naranasan mo na bang... Gaano karaming narinig iyan? [Sinabi ng kongregasyon, "Amen." — Ed.] Hindi ba iyan kahanga-hanga? Hindi nila kilala ang Banal na Espiritu, kaya hindi nila malalaman kung kailan Ito ay nawala, at sila lang ay magpapatuloy pa rin. Kapag ang huling isa ay natatatakan sa Katawan ni Kristo, sila'y magpapatuloy pa rin, susubukang dalhin ang mga napagbagong loob dito, dahil hindi nila alam kung ano ito. At ang kanilang mga pormal na relihiyon ay magpapatuloy tulad ng dati. Ngayon, maaaring hindi ito naikintal sa iyo tulad ng nangyari sa akin, ngunit iyon ay talagang isang kamangha-manghang pahayag. Na, magiging napakalayo nila, sa mga relihiyosong ritwal lamang, hanggang sa hindi nila makaligtaan ang Banal na Espiritu, dahil hindi nila alam kung ano Ito, sa simula.

15 Diyos mahabag ka sa amin. Kapatid, nais kong mabuhay sa buhay na ito, at ang aking pagnanais, hanggang kahit na ang kaunti ng Kanyang pagdadalamhati, malalaman ko ito sa aking puso. Dapat kong gawin ang isang bagay na magpapalungkot sa Kanya, mararamdaman ko ito sa isang sandali.

Hayaan na lamang, ang Kanyang kawalan; Ayokong nandito kapag wala siya rito. Gusto kong mawala kung ganoon, oo, ginoo, dahil walang Dugo sa upuan ng awa. Ito ay madilim at mausok at itim. Ang santuwaryo ay walang Abogado doon, upang ipagtanggol ang aming kaso sa oras na iyon. Alam mo na sinasabi iyan ng Kasulatan? Ang santuwaryo ay umuusok. Walang Dugo sa luklukan ng awa, kung gayon ito'y paghahatol.

Kung bibigyan tayo ng Panginoon, minsan nitong maagang taglagas, ng ilang gabing muling pagbabangon. Ginawa ko lang ito sa aking isipan, gusto kong kunin ang Aklat ng mga Apokalipsis na iyon, para sa isang pag-aaral tungkol dito, pumunta lamang sa Aklat ng mga Apokalipsis na iyon, sa.

16 Ngayon, ngayon araw, alam ko na marami ang pumarito sa loob, upang maipanalangin. At ang aking opisina ay sarado ngayon, o sa linggong ito. At ang ilan sa mga tao ay pumasok, hindi nagkaroon ng pagkakataon na maipanalangin, doon, sapagkat ang mga kalalakihan ay nagsialis, para sa isang araw o higit pa, upang magpahinga. Marami silang gagawin; ang kanilang sariling gawain, kasama ang gawain sa tabernakulo, at ang aking mga tawag sa telepono at lahat ng bagay. Malapit ka nitong mabalisa. At kaya kung gayon iyon ang dahilan. Alam ko na kailangan kong lumabas sa isang lugar, minsan sa isang sandali, at gumawa ng ibang bagay, at alam ko na ginagawa nila, din. Kaya, tinawag nila ako. Sinabi ko, "Sa tingin ko ito ay ayos lamang." At mananalangin tayo para sa maysakit, sa ilang sandali.

17 At naisip ko na babasahin natin ang ilan mula sa Salita ng Diyos. Kung mayroon kayong Bibliya ngayon, tumingin tayo sa Aklat ni Isaias. Gusto kong makita mong kunin ang iyong Aklat at basahin Ito. Nabasa ko... Kung hindi ka higit sa isa o dalawang Salitang nababasa natin, gayon man, Ito'y Walang Hanggan, Walang Hanggan na Salita ng Diyos. Hindi ito maaaring lumipas. Ika-55 kapitulo ng Isaias, paksa, "Ang walang hanggang kaligtasan."

Oh, bawa't nauuhaw ay pumarito kayo sa tubig, at yaong walang salapi; pumarito kayo, bumili at kumain; oo, pumarito ka, bumili ka ng alak... gatas na walang salapi at walang halaga.

Bakit ka gumastos ng pera para sa hindi tinapay? at ang inyong gawain na ukol sa hindi nalulugod? Dinggin ninyo ako na masigasig, at kainin ninyo ang mabuti, at magalak ang inyong kaluluwa sa katabaan.

Ikiling mo ang inyong pakinig, at pumarito ka sa akin: dinggin mo, at ang inyong kaluluwa ay mabubuhay; at ako'y makikipagtipan ng walang hanggang tipan sa inyo, sa makatuwid baga'y ng tunay na mga kaawaan ni David.

Gusto kong makipag-usap sa iyo, para lamang sa ilang sandali, sa paksa: Walang Salapi O Walang Presyo.

18 Maraming nakakaaliw na bagay sa ating mga araw. Napakaraming mahihikayat ang mga tao sa tinatawag nating "kaaliwan," at para ito sa lahat ng tao, sa lahat ng edad.

Mayroong mga pang-akit para sa mga kabataan, ang mga modernong sayaw at ang mga kasiyahan rock-and-roll, at ang musikang mayroon sila na kasama nito. At lahat ng ito ay nakakaakit, para sa kaaliwan.

Wala akong pakialam kung gaano kahusay ang tahanan ng isang bata ay pinalaki, at kung paano ito itinuro na gawin ang tama; kung ang bata ay hindi tinanggap ang karanasan ng bagong Kapanganakan, ang rock-and-roll na musika ay nakakakuha ng kanyang pansin tulad ng mabilis na marinig niya ito. Sapagkat, sa kanya, ay ipinanganak sa kanya, sa likas na katangian, isang karnal na espiritu. At ang kapangyarihan ng diyablo ay dakila, ngayon, hanggang sa mahuli ang espiritu ng mumunting iyon.

19 At gaano pa ang gagawin nito sa may edad, gayon, na tinanggihan ang bagong Kapanganakan! Dahil, habang ang iyong buhay ay nabago, at ika'y napagbagong loob at ipinanganak muli, sa Kaharian ng Diyos, ang iyong kalikasan ay magiging sa mga bagay ng sanlibutan, gaano man ka relihiyoso, maliban na lang kung iyan ay nabago sa iyo. Maari kang sumamba at maging relihiyoso, ngunit iyan pa rin ay magkakaroon ng isang uri ng kapangyarihan sa iyo, dahil ang dating lalaking ito ng kasalanan at ang kanyang mga hangarin ay hindi pa patay sa iyo.

Ngunit sa sandaling hayaan mong si Kristo ang kumuha ng trono sa iyong puso, ang mga bagay na iyon ay hindi nakakaabala. Ito ay mas dakila.

20 Hindi ko banggitin ang pangalan ng lalaki, dahil hindi ko maisip ang kanyang pangalan ngayon, ngunit marami sa inyo ang makaka-alala sa kanya. Sinasabi nila na mayroong isang pulo kung saan ang mga kalalakihan ay pupunta, sa pagtambang, at ang mga babae ay lalabas, na kumakanta. At ang kanilang mga awit ay lubhang nakakaakit, na ang mga mandaragat na dumaraan, sa mga barko, ay papasok. At pagkatapos ay ang mga sundalong ng pagtambang ay—huhuli sa mga mandaragat na ito nang walang bantay, at papatayin sila. At nais ng isang dakilang tao na dumaan. At inutusan niya ang kanyang mga mandaragat na itali siya sa isang poste ng palo, at—at—at naglagay ng isang bagay sa kanyang bibig, upang hindi siya makasigaw; at—at naglagay ng mga takip sa mga tainga ng kanyang mga mandaragat, upang hindi nila marinig, at maglayag, upang marinig ito. At lumabas ang mga babae, na nagsasayaw at nagsisigaw, at nagsisiawit, at, oh, napakalaki, hanggang sa kaniyang ibinuksan ang balat sa kaniyang mga pulso, at nagsisigaw sa kaniyang mga mandaragat, "Pumasok kayo! Pumasok ka!" Ngunit hindi nila siya marinig, mayroon silang mga plugs sa kanilang mga tainga.

21 At nang magkagayo'y naglayag siya sa isang dakong kinaroroonan nila, o, kalasin ang kaniyang mga kamay, at kaniyang kukunin ang mga pasak sa kanilang mga tainga. Doon, habang naglalakad sa mga lansangan, narinig niya ang isang musikero na napahusay doon sa dako roon, na nang siya ay dumaan muli, sinabi nila, "Oh, dakilang tulisan, itali ka ba namin muli sa poste ng palo?"

Sinabi niya, "Hindi, hayaan mo akong makalagan. Narinig ko na ang isang bagay na mas dakila, hanggang sa hindi na ako maaabala pa man."

Iyan ang paraan para sa isang ipinanganak na muli na Kristiyano. Natagpuan nila ang isang bagay na mas dakila pa kaysa sa rock-and-roll at ang mga kaaliwan ng sanlibutang ito. Sila ay naaaliw ng Banal na Espiritu. Ito ay mas dakila, hanggang sa ang sanlibutan ay patay sa kanila.

22 Ngunit kapag pumunta ka sa murang kaaliwan na ito, dapat mong tandaan na kailangan mong na mayroong maraming pera. Isang kabataang lalaki na nagsasama ng kanyang kaibigang babae sa mga party na ito at sa mga sayaw na ito, at iba pa, ay magbabayad ng kinita niya sa loob ng isang linggo. At ang mga matatanda na nagsisikap na makahanap ng kasiyahan sa pagpunta sa mga serbisa na lugar, upang inumin ang kanilang mga kalungkutan nila sa isang linggo, kailangan nilang magbayad ng malaking pera. At ano ang nakakuha nila mula rito? Wala silang makukuha kungdi pagkabigo.

23 At tandaan, kailangan mong makipagkasundo sa Diyos balang araw para dito. "At ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan." Wala kang ginagawa dito sa lupa, sa pamamagitan nito. Ito ay isang huwad na malikmata. Ang pag-inom ay magdaragdag lamang ng kapighatian. Ang kasalanan ay magdaragdag lamang ng kamatayan sa kamatayan. Ang iyong huling tseke ay paghihiwalay mula sa Diyos, Walang Hanggan, sa Lawa ng Apoy. At hindi ka makakakuha ng anuman, subalit mawalan.

Pagkatapos ay darating ang Diyos at itinanong ang tanong, "Bakit mo ginugugol ang iyong pera para sa mga bagay na hindi nakakatugon? Bakit mo ito ginagawa?"

Ano ang dahilan bakit gusto gawin ito ng tao? Ginugugol nila ang lahat ng mayroon sila, ang lahat ng maaari nilang kitain, upang bumili ng inumin, upang bihasan ang ilang babaeng kinakasama nila, o isang uri ng makamundong, mahalay na kasiyahan.

Ngunit sinabi sa atin sa Bibliya, at inaanyayahan na lumapit sa Diyos, "At bumili ng walang hanggang kagalakan at Buhay na Walang Hanggan, nang walang pera o walang halaga."

24 Ang mga bagay na iyon ay hindi nakakakuntento, at ang wakas ng mga ito ay walang hanggang

kamatayan. At ito ay nagkakahalaga sa iyo ng lahat ng pera na maaari mong tipunin magkasama, upang maging ang - ang bigatin tao o ang tagapagpasaya, o ang komikerong batang lalaki, o anumang maaaring ikaw ay, o ang tanyag na batang babae, o kahit anuman ito ay. Ito ay nagkakahalaga ng lahat ng maaari mong makakuha ng sama-sama, upang gawin iyon. Damit sa pinakamataas na pananamit, at— at gawin ang mga bagay na ginagawa ng sanlibutan, para lamang umani ng isang tseke ng Walang Hanggang pakapahamak.

25 Sinabi ng Diyos, "Bakit?" Ano ang gagawin natin sa Araw ng Paghuhukom, kapag tayo ay tinanong kung bakit natin ginawa iyan? Ano ang magiging sagot natin? Ano ang magiging sagot sa makabagong Amerika, sino ang nagsasabing sila'y isang Kristiyanong bansa? At mayroong mas maraming pera na ginugol para sa whisky, sa isang taon, kaysa sa pagkain. "Bakit ginugugol ang iyong pera para sa mga ganung uri ng mga bagay?" Gayunpaman, ipapadala ka ng gobyerno sa bilanguan, para sa limang dolyar na halaga ng mga buwis na maaaring ipinadala mo sa ilang institusyon na hindi wastong itinakda upang makatanggap ng mga buwis, upang magpadala ng ilang misyonero sa ibang bansa. Tatanungin tayo balang araw, "Bakit mo ito ginawa?"

26 Tayo ay isang Kristiyanong bansa, at bilyun-bilyong ipinadala sa mga taong iyon doon, na sinisikap nating bilhin ang kanilang pagkakaibigan. Ngayon ay tinatanggihan na nila ito. Hindi nakakagulat na sinabi ni Khrushchev, "Kung mayroong isang Diyos, wawalisin Niya muli ang Kanyang palasyo na malinis." Ang mga pagano ay maaaring gumawa ng gayong mga pahayag, upang magdala ng kahihyan sa atin. Ano ang isang katawa-tawa bagay na ito ay! At tinatawag natin ang ating mga sarili na mga Kristiyano.

Sinabi ng Diyos, "Halika, bumili ng Buhay na Walang Hanggan, walang salapi, walang halaga." Buhay, upang mabuhay magpakailanman, at tumalikod tayo dito at tumawa sa Kanyang mukha. Ano ang gagawin natin sa Araw na iyon? Ano ang magiging...?

Kung binibigyan tayo ng Diyos ng mga bagay na dapat gawin, at binibigyan tayo ng pera, at ginagawa tayong pinakamayamang bansa sa ilalim ng langit, kung gayon tatanungin ng Diyos kung ano ang ginawa natin dito. Bakit natin ginugugol ang ating pera para sa mga bagay na hindi nakakatugun? Hindi lamang sa isang bansa, kundi iyan sa mga indibidwal; mula sa mga piso, hanggang milyun-milyong dolyar, ang bawat isa ay ibibigay.

27 Kapag ang mga lalaki ay pumatay sa isa't isa: Nabasa ko ang isang artikulo kamakailan lamang, kung saan dalawang lalaki na nagtatrabaho sa isang kampo ng pangangaso Ang isa ay may limang anak, ang isa ay may dalawa. At ang isa sa kanila ay kailangang tanggalin. At naramdaman ng isa sa mga lalake na may dalawang anak, o may limang anak, na kailangan niya ng trabaho ng higit kay sa isa na may dalawang anak; at siya'y yumaong manghuli na kasama niya, at siya'y binaril sa likuran.

Ang pera, iyan ang uri ng isang bansa, iyan ang uri ng pakiramdam, iyan ang uri ng espiritu na nangingibabaw sa mga tao.

Pagkatapos ay makikita mo kung gaano kahalaga na ang bagong Kapanganakan ay dapat na maging. "Dapat kang ipanganak muli." Ito ay kinakailangan mangyari. "Halika sa Akin, at bumili ng walang pera."

Hindi mo masasabi, "Wala akong pera." Hindi mo kailangan ng pera. Ito ay malayang ibinigay.

28 Tayong mga Amerikano ay napakahilig magbayad ng ating paraan para sa lahat. Iyan ang ating islogan. "Magbabayad tayo para sa mga bagay. Mayroon tayong salapi." Ipakita ang ating dolyar na papel sa iba pang mga bansa, at iba pa, na mahirap. Maglakad sa loob, makikita mo ang mga turistang pumasok, lahat ay balahibo at mabuti. Ang mga Amerikano ay magsilbi sa kanila. Ang mga bagay na iyan ay maruming kapakinabangan sa paningin ng Diyos. Hindi iyan bibili ng ating daan patungo sa Langit. Ngunit lahat ng bagay sa Amerika, kailangan nating bayaran ang ating paraan.

Pumunta ka sa restawran, at kumain ka ng iyong hapunan. At kung hindi ka maglagay ng pera sa mesa, upang tip sa tagapagsilbi, may pagsimangot sa mukha, pagkatapos na mabayaran siya ng kumpanya na kanyang pinagtatrabahuhan. At mas mabuting iyon ay hindi bababa sa sampung porsyento, o mas mabuti, ng iyong bayarin. Kung hindi mo gagawin, ang waitress na iyon ay titingin sa iyo bilang isang makunat o isang uri ng isang—isang kuripot. Kapag, nakukuha niya ang kanyang pera. Sa tingin ko ito ay isang kahihyan at isang kahihyan, upang gawin ito. Sa tingin ko ito ay hindi magandang paghatol sa bansa. Dati, mabubuting tao, magandang lugar, ay hindi pinahihintulutan iyon. Ngunit ang lahat ay napupunta sa isang malawakang espiritu.

29 Ako ay pagpunta sa isang biyahe, sa isang tren. At isang kargador... Mayroon akong isang maliit na portpolyo sa isang banda, isang maleta ang isa, at ang aking maliit na kagamitan pang-ahit sa ilalim ng aking braso, at naglalakad. Lumakad ang kargador, at nagsabi, "Maaari ba akong magdala para sa iyo?"

Sinabi ko, "Oh, pupunta lang ako doon sa tren, ginoo. Maraming salamat sa inyo." Halos, oh, tatlung yarda.

Sinabi niya, "Kukunin ko ito," at kinuha niya ang maliit na bagay at kinuha ito, lumakad.

Bueno, nang dumating siya, naisip ko na baka ako ... Alam ko na siya ay binayaran, pero bibigyan ko lang siya ng isang—bigyan siya ng kalahating dolyar. Malamang na nasa kanya, ang aking mga kalakal, nang halos, sabihin nating, isang minuto; hanggang sa dulo ng tabernakulo na ito, kung saan siya nakasakay sa tren. Lumakad ako sa tren, una, at naabot lamang at nakuha ito. Bigyan ko siya ng kalahating dolyar.

Sinabi niya, "Sandali lang!"

Sabi ko, "Ano po, ginoo?"

Sinabi niya, "Nagdala ako ng tatlong bag para sa iyo!"

Sinabi ko, "Oo, ginoo, tama iyan. Ano, ano ang mali?"

Sinabi niya, "Ang pinakamababang singil ko ay dalawampu't limang sentimo sa isang bag. May utang ka sa akin ng dalawampu't limang sentimo."

Tingnan, iyan ang Amerikanismo, ang lahat ay kailangang bayaran.

30 Sumakay ka sa iyong kotse at hayaan itong mahulog sa kanal, at makakakuha ka ng isang tao na humila sa iyo palabas. Mas mabuting maghanda ka ng pambayad, dahil sisingilin ka nila para dito. Dumating ang isang mahihila at kukunin ka, sisingilin ka niya ng sobra katumbas ng isang milya. At kung ang magsasaka, siyam sa bawat sampu, ay ilabas ang kanyang traktor, mas masahol pa iyon.

Kailangan mong pagbayaran ang lahat ng iyong pinagawa. Ang lahat ay "Bayad! Pera! Magbayad! Pera!"

At gayon man gaano karaming dakilang kanal ang ipinukol sa iyo ng kasalanan! Sinong makapagpapalabas sa iyo mula sa kanal ng kasalanan? Ngunit dadalhin ka ng Diyos palabas ng kanal ng kasalanan, walang pera, walang halaga, kapag walang makalalabas sa iyo.

Kung hindi ka magbayad ng mahal para sa iyong paghila ng tagahila, mananatili ka sa kanal. Kailangan mong magkaroon ng pera o manatili ka sa kanal.

31 Ngunit ang pinakamasamang kanal na napasok mo, ay ang itinapon sa iyo ng diyablo, ang kanal ng kasalanan at kawalan ng pananampalataya. Ang Diyos ay kusang-loob na kukunin ka, nang walang pera, nang walang gastos. At gayunpaman ay nakahiga ka sa hukay, binabasag lang ang kasalanan, at hindi man lang tumawag sa Kanya.

Kapag nakuha mo ang tagahila palabas, kadalasan sila ay naglalagay ng isang malaking kadena paraan sa kanal, balutin ito sa paligid ng tapalodo o iba pa, at magsimulang mag-pihitan. At ang lakas ng kotse ay nagsimulang humila, at ang mga makina ay umaandar, at hinila ka palabas.

32 Kapag nahanap ka ng Diyos sa kanal ng kasalanan, at nariring ka na tumatawag sa Kanya, nagpapadala Siya ng isang kadena na nakabalot sa Kalbaryo, ang pag-ibig ng Diyos, at iniuugnay ito sa iyong puso, at inilalagay ang Kapangyarihan ng Banal na Espiritu doon, upang simulan ang paghila. At hindi ito nagkakahalaga sa iyo ng anuman. At gayon man ay nakahiga tayo sa kanal dahil hindi natin ito mababayaran gamit ang ating mga bulsa. Iniisip namin ng mga Amerikano na maaari nating bayaran ito mula sa ating mga bulsa, ngunit hindi mo magagawa. Ito ay walang pera o walang presyo. Hindi mo ito binabayaran sa simbahan. Binayaran ito ni Hesus sa Kalbaryo. Ngunit ang mga tao ay nahihiya dito. Gusto nila Ito sa kanilang paraan. Ang Diyos ay may paraan para matanggap mo ito, at libre ito kung kukunin mo ito.

33 Karaniwan, kapag hinila ka nila palabas ng kanal, may gasgas ka na, kailangan mong umakyat, sa ospital. At bago sila magsimulang magtrabaho sa iyo, bago magawa ang isang bagay, itanong nila, "Sino ang magbabayad ng bayarin? Kung tatatahiin natin ang mga sugat, kung ibubuhos natin ang langis, at bibigyan ng mga turok para—para mabakunahan ka mula sa lason sa dugo, anong uri ng pasiguro ang mayroon ka?" Bago nila gawin ang isang bagay, ito ay dapat na may pera na nakahanda.

34 Ngunit kapag inilalagay ng ating Panginoon ang Kanyang kadena ng pag-ibig sa paligid ng iyong puso, at hinila ka mula sa kanal ng kasalanan, pinagagaling Niya ang bawat sirang puso, inaalis ang lahat ng kasalanan. At ang kuwenta ay inilalagay sa dagat ng pagkalimot, upang huwag nang alalahanin laban sa iyo. "Halika, walang pera o walang presyo." Hindi mahalaga kung gaano ka masama, gaano kung ikaw ay nabugbog, kung gaano ginawa ng iyong pamilya, o kung ano ang iyong ginawa, walang listahan ng kwenta para dito. Pinagaling niya ang mga hinanakit sa puso, inaalis niya ang lahat ng iyong kalungkutan. "Siya'y nasugatan dahil sa ating mga pagsalansang, nabugbog dahil sa ating kasamaan; ang parusa ng ating kapayapaan ay nasa Kanya; at sa pamamagitan ng Kanyang mga latay tayo ay nagsigaling." Lahat ng ito ay libre.

At hindi natin matatanggap Ito, ay dahil tayo ay pinangungunahan ng maling espiritu. Tayo ay pinangungunahan ng isang espiritu ng isang bansa, ang espiritu ng sanlibutan, sa halip na pinangungunahan ng Espiritu ng Diyos, ng Banal na Espiritu, na humahantong sa atin at ginagabayan tayo sa lahat ng Katotohanan, at ginagawang gayon ang Bibliya.

35 Nung nakaraan, nakikipag-usap ako sa isang hindi mananampalataya. Sinabi niya, "Isipin mo ito, Gg. Branham. Ang lahat ng paghihirap na ito ng buhay, at ang nag-iisang bagay na mayroon tayo, na tayo ay ligtas, ay ilang mga lumang sulat ng mga Hudyo."

"Oh," sabi ko, ginoo, maaaring iyan ang lahat ng mayroon ka, ngunit mayroon akong isang bagay na higit pa sa na. Mayroon akong Espiritu ng Isa na nagsulat nito, na nagpapatunay nito at ginagawang gayon, bawat pangako." Hindi niya alam kung paano kunin iyon.

Kita n'yo, kailangan mong lumapit at bumili nang walang pera, bumili nang walang presyo. Wala itong gastos. Ito ay libre sa "sinuman ang gusto, hayaan siyang lumapit." Hinila ka ng Diyos mula sa kanal.

36 Tulad ng lalaki sa pintuang-daan na tinatawag na Maganda. Siya ay itinapon, mula sa sinapupunan ng kanyang ina, ng diyablo na lumpo sa kanya sa kanyang mga paa. Ang kanyang paraan ng kabuhayan ay pagmamalimos ng limos mula sa mga taong dumadaan. At habang siya'y umupo sa pintuang-bayan ng umagang iyon, nakita niya ang dalawang mangangaral na pentecostal na dumarating. Wala kahit isang barya sa gitna nila, sapagka't sinabi niya, Wala akong pilak. At ang barya ay ang pinakamaliit na piraso ng pilak. "Wala akong pilak at ginto."

Ipagpalagay ko na naisip ng lalaki ang ganito. "Hindi na kailangan ng pagkuha ng aking tasa." Siguro siya ay sinusubukan upang makatipid ng sapat na pera. Siya ay apatnapung taong gulang, at marahil siya ay nagsisikap na makatipid ng sapat na pera, ang mga manggagamot ay maaaring gumawa sa kanya ng isang pares ng mga tagasuporta sa mga paa, para makalakad, dahil, siya, sa kanyang mga bukung-bukong ay kung saan siya ay nanghina. At marahil kailangan niyang magkaroon ng pera, para mag-ipon ng pangastos, bago siya bigyan ng suporta ng mga manggagamot. At tiyak na hindi na kailangan niyang hawakan ang kanyang tasa sa mga pentecostal na mga mangangaral na ito na wala. Ang pagkakataon, sila ang... ay napakahirap, ng kailanman mahanap ang isang peni mula sa kanila mga kapwa tao.

37 Ngunit nang tumingin siya sa kanilang mukha! Isa, bata at namumula sa kabataan; ang isa, matanda at kulubot; gaya ni Juan... habang si Pedro at Juan ay umahon sa pintuang-bayan. Nakakita siya ng isang bagay sa kabataang lalaking iyon. Iyon ay, ang kulay-rosas ay isang maliit na mas dakila kaysa sa ordinaryo. Nakita niya sa ilalim ng mga kulubot at pagmamalasalakit, ng araw ng Galilea na pinaso ang mukha ng matandang mangingisda, nagkaroon ng "kagalakan na hindi masabi, at puno ng kaluwalhatian." Nakita niya ang isang bagay na tila isang maliit na pagkakaiba.

Alam mo, mayroong isang bagay tungkol sa Kristiyanismo, na gumagawa sa mga tao na mukhang kaiba. Sila ang pinakamainam na tao sa buong mundo.

At kinuha niya ang kanyang tasa at hinawakan niya iyon.

38 At ang apostol na si Pedro, na pinakamatanda, ay nagsabi, Wala akong pilak at ginto. Sa ibang salita, "Hindi ko kayang makatulong sa iyo, upang bumili ng mga saklay na ito. Wala akong pilak at ginto, kundi gaya ng mayroon ako!" Siya ay kinakailangan bumili mula sa Kanya na may pulot at ang kagalakan ng alak ng kaligtasan. Dumating na lamang siya, dalawa o tatlong araw bago iyon, mula sa Pentekostes, kung saan may nangyari.

At ang binata ay lumitaw na may isang malaking malaking "amen" dito, at tumingin sa kanyang mukha.

Ano ang nangyari? Ang kadena ng pakikiramay, ang habag Niya na nagsabing, "Nagkaroon ako ng habag sa mga maysakit," ang parehong Espiritu ay naganap sa puso ng matandang mangingisda. Aniya, "Kung tungkol sa pera, wala ako, ngunit mayroon akong isang bagay na hahalili sa isang milyong beses. Tulad ng mayroon ako!"

39 Ngayon tandaan na si Pedro ay isang Hudyo, at iniibig nila ang pera, natural, ngunit ang Hudyong ito ay napagbagong loob. Hindi, "Tulad ng mayroon ako, ipinagbili ko sa iyo."

Ngunit, "Gaya ng mayroon ako, ibigay ko sa iyo! Tulad ng mayroon akong! Wala akong piso sa aking bulsa. Hindi ako makabili ng tinapay. Wala akong mabibili. Wala akong sentimo. Ngunit kung matanggap mo ito, tulad ng mayroon ako, ibigay ko sa iyo dahil ito ay ibinigay sa akin." Iyan ang kailangan natin. "Gaya ng mayroon ako, ibigay ko sa iyo."

"Ano ang mayroon ka, ginoo?"

"Ako ay umasa sa Kanya na nagbebenta ng gatas at pulot, nang walang bayad. Ibibigay ko ito sa iyo. Wala kang utang sa akin para rito. Kung maaari mong matanggap ito, ibigay ko ito sa iyo. Hindi

bilang isa na magsisingil, kundi yaong mga magbibigay.”

40 Sapagkat, “Kung paanong malaya ang iyong tinatanggap, ibigay nang walang bayad.” Ito'y naging komisyon ng kanyang Panginoon, tatlong araw lamang noon. “Pumunta sa buong mundo, ipangaral ang Ebanghelyo. Ang sumasampalataya at nabautismuhan ay maliligtas; at ang hindi sumasampalataya ay mapapahamak. Ang mga tandang ito ay susunod sa mga nagsisisampalataya: Sa Aking Pangalan ay magpapalayas sila ng mga demonyo; sila ay magsasalita ng mga bagong wika; kung umiinom sila ng mga bagay na nakamamatay, hindi sila makakasama nito; kung kukuha sila ng mga ahas, walang anuman sa kanila nito. Kung paanong natanggap ninyo nang walang bayad, ibigay ninyo nang walang bayad.” Ang Hudyong iyon ay nabago. [Si Kapatid na Branham ay kumakatok sa pulpito ng apat na beses — Ed.]

Ang kailangan natin sa Amerika ay isang pagbabago, ng Banal na Espiritu na kunin ang lugar ng ilan sa ating mga relihiyosong ritwal. “Kung gaano ka malayang natatanggap, malayang ibigay.”

“Kung ano ang nasa akin, ibinibigay ko sa iyo: Sa Pangalan ni Hesukristo ng Nazareth, bumangon ka at lumakad”; pananampalataya sa walang halong Pangalan ng Lumikha! Hindi nakakagulat na lumukso siya at tumatalon, at nagpupuri sa Diyos!

41 O, alam mo ang mga dakilang bagay, baka nakaupo siya roon ng apatnapung taon, sinusubukang makakuha ng sapat na pera upang bumili siya ng ilang saklay, ngunit hindi niya ito magawa. Ngunit sa pinaka hindi inaasahang lugar, at ang hindi inaasahang oras, at ang pinaka-hindi inaasahang, sa may kakulangan mga tao, nakuha niya ang nais niya. Natutuwa akong ginagawa ito ng Diyos sa ganoong paraan.

At isang grupo ng maliliit, tinatawag na emotional na sumasamba isang gabi, nakita ko ang gusto ko, na hindi mabibili ng pera. Sa isang bungkos ng mga hindi marunong bumasa't sumulat, walang pinag-aralan, hindi maganda ang bihis na mga tao, mga Negro, upang simulan, sa labas ng isang maliit na lumang napagbagong loob na saloon, sa sahig, natagpuan ko ang presyo, isang hiyas; noong ang matandang maitim ay tumingin sa aking mukha, at nagsabi, “Natanggap mo na ba ang Espiritu Santo mula noong ika'y naniwala?” Oh, Ito'y isang bagay na gusto ko. Hindi ko inaasahan na mahanap ito sa mga taong iyon, ngunit mayroon sila ng kailangan ko.

42 Sa U.N. ngayon, hindi nila tatanggapin ang mayroon tayo, ngunit iyan ang kailangan nila. Si Khrushchev, ang lahat ng iba pa sa kanila, ay kailangan si Kristo, sa pagbabautismo ng Espiritu Santo. Mababago nito ang kanilang mga disposisyon. Gagawin nitong magkapatid ang mga lalaki, na kinasusuklanan nila. Aalisin nito ang kasakiman, at ang masamang hangarin at ang pagtatalo; at maglalagay ng pagibig at kagalakan, at kapayapaan, kabutihang at awa.

Oo, sa mga hindi inaasahang lugar, kung minsan kung saan mo mahanap ang iyong hinahanap.

43 Ano ang ibinigay ng mga anak ni Israel (lahat ng samsam ng Egipto), pagka ang kanilang mga labi ay dumudugo, pagka ang kanilang dila ay nakabitin sa kanilang bibig? Ibibigay sana nila ang lahat ng ginto na kanilang sinamsam sa mga Egipcio, sa isang mabuting malamig na inumin ng tubig. Pinangunahan sila ng kanilang mga lider sa ilang mula sa tubig sa disierto hanggang sa tubig sa disierto, mula sa mga kanal hanggang sa mga bukal, ngunit lahat sila ay tuyo.

Pagkatapos ay dumating, walang pera o walang presyo! Ang Tinig ay nagsalita sa propeta at nagsabi, Magsalita ka sa bato, ang pinakatuyong bagay sa ilang, ang pinakamalayo sa tubig. Doon ang kanilang uhaw ay napawi, walang salapi o walang halaga. “Magsalita sa bato.” Hindi magbayad ng bato, ngunit “magsalita sa bato.”

44 Siya pa rin ang Bato ngayong gabi. Siya ay isang Bato sa isang pagal na lupain. Kung ikaw ay naglalakbay sa pagal na lupaing iyon, magsalita ka sa Bato. Hindi mo na kailangang bayaran Siya; magsalita sa Kanya. At Siya ay isang napakalaking tulong sa panahon ng kagipitan. Kung ikaw ay may sakit, magsalita sa Rock. Kung ikaw ay may kasalananang sakit, magsalita sa Bato. Kung ikaw ay pagal magsalita sa Bato.

Kita n'yo, mukhang ito ay kahit saan ... Parang, kung walang tubig sa maliliit na lugar kung saan may mga bukal, walang tubig sa bundok na iyon, sa tabi ng bato. Ginagawa ng Diyos ang mga bagay na paurong mula sa iniisip ng tao. Ang bato, ang pinakamatuyong lugar sa ilang, ngunit sinabi Niya, “Magsalita ka sa Bato.”

45 Ngayon, ang mga tao ay masyadong nalinlang. Iniisip nila kung maaari silang pumunta at sabihin ang kanilang mga panalangin, magbayad ng ilang pari upang magsabi ng ilang panalangin para sa kanila, bayaran ang kanilang paraan. Kung magtatayo sila ng isang malaking simbahan sa isang lugar, at ang isang mayamang tao ay magtataguyod nito, magpapatuloy sa pamumuhay ng kalaswaan, magkaroon ng ibang tao na manalangin para sa kanya, iniisip niya iyan na nga. Ayaw ng Diyos ang iyong maruming pera. [Si Kapatid na Branham ay kumakatok sa pulpito ng tatlong beses — Ed.] Ang lahat ng bagay na gusto Niya ay ang iyong debosyon at iyong buhay na makipag-usap sa Kanya. Binigyan ka ng Diyos ng

pera, huwag mo itong gastusin para sa mga bagay na hindi nakakatugon. Gastusin ito para sa mga bagay na natutugunan. Ngunit upang magdala ng tunay na kakuntentuhan, hindi mo ito makukuha hanggang sa magsalita ka sa Rock.

Naglabas siya ng tubig na nagbibigay buhay, na walang salapi o walang halaga. At sila'y nagsiinom, at ang kanilang mga kamelyo ay nagsiinom, at ang kanilang mga anak ay umiinom, at ito'y bukal pa rin na umaagos sa ilang.

At gayon din Siya ang Bato ngayon, sa pagal na lupaing ito, para sa isang naglalahong mga tao. "Ang sinomang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapapahamak, kundi magkakaroon ng Buhay na Walang Hanggan."

46 Pansinin. Gabi-gabi, hindi nila kailangang magtaka tungkol sa tinapay. Ang kanilang tinapay ay dinala sa kanila, gabi-gabi, sariwa.

Pupunta tayo ngayon para kumuha ng tinapay. Kung ikaw ay isang pulubi, at lumakad ka rito sa tindahan, at sasabihin, "Gusto ko ng isang bungkos na tinapay."

Sasabihin niya, "Ipakita mo sa akin, una, ang iyong sentimo. Dapat akong magkaroon ng dalawampu't limang sentimo para sa tinapay na ito."

At ano ang nakuha mo kapag nakuha mo ito? Ito ay may kaunting silbi, ngunit mayroon kang pinakamababang nagagawa ng trigo. Kinukuha nila ang lahat ng—ang bitamina mula rito, lahat ng darak, at ibinibigay ito sa baboy. Paghaluin ang isang bungkos ng rekadong pamahid na pinagsasama-sama ang darak, at sinasala ito, at gumawa ng isang tinapay, na binubuo ng marumi, maruruming kamay, nang maraming beses. Nakikita mo ang nakikita mo sa iyong tinapay, minsan, mga hibla ng buhok, at mga bagay na imoral, at mga piraso ng daga, at lahat ng iba pa na bumabagsak sa mga panaderya. Ang mga makasalanang tao na may mga sakit na sekswal, at lahat ng bagay, ay naghahalo dito. Kung makikita mo itong binubuo, hindi mo ito kakainin. At, gayon pa man, binabayaran mo ang iyong dalawampu't limang sentimo o hindi mo ito makuha.

47 At pinakain sila ng Dios gabi-gabi, ng tinapay na ginawa ng mga kamay ng mga anghel; walang salapi, walang halaga. At, ngayon, ang tinapay na iyan ay kumakatawan kay Kristo, espiritwal na Buhay, bumaba mula sa Langit, upang ibigay ang Kanyang Buhay.

At binibigyan ng Diyos ang Kanyang mga anak, araw-araw, ng isang bagong karanasan. Tandaan mo, kung itinago nila ang tinapay, ito ay nagiging kontaminado.

Naririnig mo ang isang tao na nagsasalita tungkol sa, "Buenol, mayroon akong... Sasabihin ko sa iyo. Ako ay isang Lutheran. Ako'y isang Presbiteriyano, Bautista. Ako ay isang Pentecostal," iyon ay isang lumang tinapay na gawa sa kamay. Iyon lang ang naroroon, tulad ng marumi, at ginawa ng mga kamay ng mga tao.

Ngunit kapag naririnig mo ang isang karanasan ng isang patotoo, sariwa, "Ngayong umaga, sa panalangin, nabautismuhan ng Banal na Espiritu ang aking kaluluwa nang sariwa," oh, kapatid, iyan ang Pagkain ng mga Anghel. Pinapakain Niya sila ng sariwa, araw-araw, mula sa Langit.

Pagbuhos ng mga pagpapala na kailangan natin.

Ang mga patak ng awa sa paligid natin ay bumubuhos,

Ngunit para sa mga ambon ay nagmamakaawa kami.

O, oo, magpadala mula sa Langit, isang sariwa, Panginoon, si Kristo ang Tinapay ng Buhay. Ipukol Ito sa aking puso, at hayaan akong tamasahin ang Kanyang dakilang Presensya.

48 Sigurado, sila ay nagpapasalamat. Nagpapasalamat sila. At sinumang lalake o babae na ipinanganak ng Espiritu ng Diyos, at tumatanggap ng Espiritu Santo, ay laging mapagpasalamat. Anuman ang mangyayari, magpapasalamat ka.

Tulad ng munting, bulag na batang lalaki sa mga bundok, munting Benny, siya ay ipinanganak. Mga walong buwang gulang, ang mga katarata ay nagsimulang lumaki sa kanyang mga mata. Ang kanyang mga magulang ay mahirap. Nakatira sila sa isang lumang luad na burol. At alam nila na ang mga operasyong iyon ay makapagliligtas ng mga mata ni Benny, upang makita niya. Siya ay isang batang lalaki na ngayon ng mga labindalawang taong gulang. Ang kanyang mga magulang ay makakaroon lamang ng sapat upang magkaroon ng kanilang tinapay at karne para sa taon. Hindi nila kayang bayaran ang operasyon.

49 Ang lahat ng mga kapitbahay, magkasama, ay nakita ang maliit na si Benny na sinusubukang makipaglaro sa mga maliliit na bata doon, bulag. Hindi niya makita kung ano ang ginagawa niya. Nalulungkot sila. At bawat isa, sa taong iyon, ay naglagay ng kaunting ambag na bahagi ng pananim. Nagtrabaho sila nang mas mahirap ng kaunti sa sikat ng araw. At nang maipagbili ang mga pananim sa

taglagas, kinuha nila ang salapi at inilagay sa tren si Benny, at ipinadala siya sa doktor.

Matagumpay nilang ginanap ang operasyon. At nang bumalik siya, ang lahat ng mga kapitbahay ay nagtipon sa paligid nang bumaba ang munting si Benny sa tren. Ang kanyang maliit, maliwanag na mga mata ay isang nagniningning. Nagsisimula siyang sumigaw at umiyak, habang tinitingnan niya ang kanilang mga mukha.

Sinabi ng isa sa mga konduktor, "Anak, ano ang naging halaga sa iyo para sa operasyong iyon?"

Sinabi niya, "Ginoong, hindi ko alam kung ano ang halaga na ginugol ng mga taong ito. Ngunit natutuwa akong makita ko ang kanilang mga mukha, na nagbayad ng halaga."

50 Iyan ang nararamdaman natin. Hindi ko alam kung ano ang naging halaga nito sa Diyos. Alam ko na ibinigay Niya sa akin ang pinakamainam na mayroon Siya, ang Kanyang Anak. Ngunit lubos akong nagpapasalamat na magkaroon ng espiritwal na paningin na ito, na ako ay tumingin sa Kanyang mukha at malaman na Siya ay namatay para sa akin. Hindi ko alam kung ano ang naging halaga nito sa Kanya. Wala kaming paraan upang tantyahin ito. Ang presyo ay masyadong malaki. Hindi ko masabi sa iyo kung paano ito. Ngunit nagpapasalamat ako. Nagpapasalamat ako, na, kung saan ako ay dating bulag, ngayon ay nakakakita na ako.

Nagpapasalamat ako na noong sinabi sa akin ng Mayo na Magkakapatid na ang oras ko ay sumapit na, nang sinabi sa akin ng mga doktor na hindi na ako mabubuhay, dalawampu't limang taon na ang nakalilipas, buhay ako ngayon. Hindi ko alam kung ano ang naging halaga nito sa Diyos, ngunit nagpapasalamat ako na ako ay buhay.

Minsan ako'y isang makasalanan, nakagapos sa kasalanan, na may mga paghihirap ng puso, nanginginig sa kamatayan. Ngunit, ngayon, ang kamatayan ang aking tagumpay. Aleluya! Ito ay magdadala lamang sa akin sa Presensya Niya na mahal ko, na maaari kong makita ang Kanyang mukha. Binago niya ang bagay, sa pamamagitan ng isang operasyon, kinuha Niya ang aking puso at ginawa itong muli. Alam ko na may nangyari sa akin.

51 Sa isang papel huling taglagas, sa Minnesota, may isang munting batang lalaki na kumuha ng kanyang bisikleta at nagpunta sa simbahan isang umaga, sa Linggong paaralan. Isa pang binata sa kapitbahayan, wala siyang kinalaman sa Linggong paaralan, kinuha niya ang kanyang nobya at nagpunta sa isketing. At ang lalake ay isang ganap lalake, at siya'y bumagsak sa manipis na yelo at nahulog. Tinawanan niya ang munting batang lalaki noong umagang iyon habang bumababa siya sa daan, sinabi sa kanyang nobya, sinabi, "Iyan ay isang bungkos ng mga panatiko na pumupunta sa simbahan na iyon." At nang bumagsak siya sa yelo, ang kanyang nobya ay malayo sa kanya. Siya ay magaan; lumayo siya. Ngunit nang siya ay umakyat at inilagay ang kanyang mga braso sa yelo, siya ay paralisado, at nabitin sa ibabaw ng yelo.

Sinubukan ng kanyang nobya na maabot siya, ngunit siya ay masyadong mabigat, sinira niya ang yelo. Sumigaw siya sa kanya, "Bumalik ka! Bumalik ka! Mahuhulog ka lang, at pareho tayong malulunod." Sumigaw siya, sumigaw siya, at walang makatutulong sa kanya.

52 Pagkaraan ng ilang sandali, sa tuktok ng burol, dumating ang isang maliit na bisikleta, nagpedal, isang batang lalaki na may Bibliya sa ilalim ng kanyang braso. Narinig niya ang mga sigaw, at pinabilis niya ang kanyang maliit na bisikleta. Inilapag ang kanyang Bibliya, at tumakbo patungo sa yelo. Gumapang sa kaniyang munting tiyan, na nakasuot ang kaniyang mainam damit, hanggang sa siya'y humawak sa mga bisig ng lalake, at iningatan siya pabalik sa loob, hanggang sa siya'y nakuha niya sa yelo. Tumakbo palabas at pumara ng kotse. Tumawag sila ng ambulansiya at dinala siya sa ospital.

Pagkatapos niyang pumunta at magbayad ng ambulansya, bayaran ang mga doktor para sa mga pagturok ng pneumonia at mga bagay na dadalhin sana niya, lumapit siya sa batang lalaki. Sinabi niya, "Anak, ano ang utang ko sa iyo?"

Sinabi niya, "Wala."

Sinabi niya, "Utang ko sa iyo ang aking buhay." Isipin mo ito. Ang salapi ay hindi maaaring bayaran ito. Ito ay ang kanyang buhay.

53 Iyan ang nararapat nating pakiramdam patungo sa Diyos. Hindi upang bilhin ang ating paraan sa pamamagitan ng isang bagay; ngunit utang natin sa Diyos ang ating buhay, dahil tayo ay namamatay at lumulubog sa kanal ng kasalanan. Iniyakap ng Diyos ang Kanyang mga bisig at nadamtan ako.

Ako'y lumulubog ng malalim sa kasalanan,
Malayo mula sa mapayapang baybayin,
Tunay na malalim na marumi sa loob,
Paglubog upang hindi na muling tumaas;
Ngunit ang Guro ng dagat

Narinig ang aking kawalan ng pag-asa na sigaw,
Mula sa tubig itinaas ako,
Ngayon ligtas ako.

Utang ko sa Kanya ang buhay ko. Utang mo sa Kanya ang iyong buhay. May utang ka sa kanya ng iyong buhay, upang maglingkod sa Kanya; hindi upang ibigay ito, maglakad at magyabang tungkol sa iyong simbahan denominasyon; hindi upang magpalibot at punahin ang iba; kundi upang subukang maglingkod at iligtas ang iba, at dalhin sila sa isang pagkakilala ng Panginoong Hesu-Kristo.

54 Ang alibughang anak na lalaki. Sa pagsasara, maaari kong sabihin ito. Nang nasayang niya ang lahat ng kanyang kabuhayan, ang kabuhayan ng ama, sa magulo na pamumuhay, at nang siya ay pauwi na... Siya ay nakahiga sa isang kulungan ng baboy, at siya ay napag-isip-isip kanyang sarili. At sinabi niya, "Ilang mga upahang tagapaglingkod, ang mayroon aking ama, na may sapat na matitira, at narito ako namamatay, dahil sa kakulangan." Paano kung sinubukan niyang sabihin na, "Nagtataka kung mayroon akong ilang pera na maibabayad ko kay tatay (kung ano ang ginastos ko sa paglalayaw)?" Ngunit alam niya ang kalikasan ng kanyang ama, at sinabi niya, "Ako'y babangon at pupunta sa aking ama."

Hindi kailan man sinabi ng ama, "Maghintay ka ng sandili, anak na lalaki! Ibinabalik mo ba ang pera ko?" Hindi. Hindi niya siya kailan man ipinataw sa kanyang mga kasalanan. Siya ay natutuwa na siya ay bumalik. Siya ay natutuwa na siya ay nagkaisip sa kanyang sarili, dahil siya ay kanyang anak. Siya ay kanyang sariling anak. Masaya siyang nasa daan ng pauwi sa tahanan. Ngayon, hindi niya sinang-ayunan ang kanyang kasalanan, ngunit natuwa siya nang naisip niya ang kanyang sarili at sinabing, "Ako ay nagkasala sa harap ng aking Diyos, at sa harap ng aking ama. Ako'y babangon at pupunta sa kanya."

At nang makita niya siya sa malayo, ay tumakbo siya sa kaniya at siya'y hinagkan. At sinabi niya, "Patayin mo ang pinatabang guya," nang walang salapi. "Dalhin ang pinakamahusay na balabal," nang walang pera. "Dalhin ang singsing," nang walang pera, "ilagay ito sa kanyang daliri. Tayo'y magsikain, uminom, at maging masaya, sapagkat ang aking anak ay nawala at ngayon ay natagpuan. Siya ay patay na, at siya ay nabuhay muli. Hayaan tayong maging masaya tungkol dito."

55 Maari ko bang sabihin ito mga kaibigan, para sa pagsasara. Ang tanging nakakakuntento, ang tanging tunay na bagay na mayroon, ang tanging magagandang bagay na mayroon, ay hindi mabibili ng pera. Sila'y mga libreng kaloob ng Dios, sa pamamagitan ni Hesukristo: kaligtasan ng kaluluwa; kagalakan. Halika at kumain, at masiyahan.

Bakit ninyo ginugugol ng salapi ang hindi tinapay? at ang inyong paggawa para sa hindi natutugunan? Dinggin ninyong masigasig ako, at kumain... ng mabuti, at magalak ang inyong kaluluwa sa katabaan.

Ikiling mo ang inyong mga pakinig, at pumarito kayo sa akin: dinggin mo, at ang inyong kaluluwa ay mabubuhay; at ako'y makikipagtipan sa iyo ng walang hanggang tipan, sa makatuwid baga'y ng tunay na mga kaawaan ni David.

56 Lahat ng bagay na tumatagal, lahat ng bagay na mabuti, lahat ng bagay na kaaya-aya, lahat ng bagay na Walang Hanggan, ay libre, at walang kang igugugol na salapi. Sa katapusan ng pagsulat ng Aklat na ito, Sinabi nito, "Sinuman ang gusto, hayaan siyang magpunta at uminom mula sa Tubig ng mga bukal ng Buhay, malayang," walang pera, walang bayad. Bakit mo ginugugol ang iyong pera para sa hindi nagbibigay-kasiyahan, at hinahayaan ang mga tunay na bagay na nagbibigay-kasiyahan, libre, na hindi napanatili sa iyong sarili?

Tayo ay manalangin.

57 Habang ikaw ay nasa katahimikan at nasa panalangin, meron ba, sa gusaling ito, ngayong umaga, ang mga hindi pa uminom sa Bukal na iyon, na ang mga pagnanasa ng mundo ay nasa iyong buhay pa, at nais mong baguhin ang iyong inuminan, ngayong umaga, o ang tubo ng iyong pera? Gusto mong pumunta at bumili mula sa Diyos, (walang pera, walang presyo), pulot at gatas, kaaliwang ng alak? Itataas mo ba ang iyong kamay, sasabihin, "Alalahanin mo ako, Kapatid na Branham, habang ikaw ay nananalangin"? Pagpalain ka ng Diyos, ginoo. Pagpalain ka ng Diyos, ginoo. Pagpalain ka ng Diyos, kapatid na babae. Mayroon bang iba na magsasabing, "Alalahanin mo ako, Kapatid na Branham, habang ikaw ay nananalangin"?

58 Ilan sa inyong mga kabataan, oo, na nag-aaksaya sa iyong buhay. Ang—ang mga oras na ginugol ng ina sa panalangin para sa iyo, at ama, ang lahat ng pagtuturo na ginawa sa iyo, at gayon man isinantabi mo ito, upang makinig sa bulong ng diyablo. Ngayon hinahangad mo ang musika ng makasanlibutan, ang mga bagay ng makasanlibutan. At matatauhan ka sa iyong sarili, tulad ng alibughang nasa kulungan ng baboy. Itataas mo ba ang iyong kamay, kapatid na babae, kapatid na lalaki, at sasabihin, "Diyos, alalahanin mo ako. Dalhin mo ako sa aking sarili, ngayong umaga, hayaan mo akong lumapit sa bahay ng Ama"? Ito ay hindi nagkakahalaga ng isang bagay. Siya ay umaasa sa iyo. Anuman ang iyong ginawa,

“Kahit na ang iyong mga kasalanan ay magiging parang pula, sila'y magiging puti tulad ng niyebe; pula tulad ng pulang-pula, magiging puti na parang lana.” Sila ba ay nasa Banal na Presensya, na magtataas ng kanilang kamay?

Ang mga may sakit at nangangailangan, ay nagsasabi, “Ako—ako ay nahulog sa isang kanal. Si Satanas ay—ay gumawa ng masama sa akin. Nilumpo niya ako at ginawaran ako ng sakit, o kung ano. Nais ko, ngayong umaga, ang kadena ng pananampalataya ng Diyos na kumilos sa aking puso, na hahawakan ako mula sa kanal na ito, tulad ng lalaki sa pintuang-daan na tinatawag na Maganda.” Itaas ang iyong mga kamay. Pagpalain kayo ng Diyos, bawat isa.

59 Panginoon, ipinamamanhik ko sa Iyo, sa oras na ito, yaong mga nagtataas ng kanilang mga kamay, para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan. Ikaw ay Diyos, at Diyos lamang. Kung saan sila nakaupo ngayon, na kung saan ka nagsalita sa kanila. Iyan ang kinumbinsi mo sa kanila na sila'y mali, noong natagpuan ng Salita ang lugar nito, at ang Banal na Espiritu ay nagsimulang magsalita, at magsabing, “Ikaw ay mali. Bumalik ka, at lumapit muli sa Diyos Ama.” At itinaas nila ang kanilang mga kamay, upang ipakita na gusto nila sa lumabas ng makalupang kulungan ng baboy na ito, upang pumunta sa bahay ng Ama, kung saan marami, kung saan wala silang dapat dalhin. Gaya ng sinabi ng makata, “Walang anuman sa aking mga kamay ang aking dinadala, sa krus Mo lamang ako kumakapit.” Nawa'y lumapit sila, magiliw, mapagpakumbaba, at nabatbat, at isuko ang kanilang buhay. At iyong ilalabas ang pinakamaiam na balabal; at ang singsing, at isusuot mo sa kanilang mga daliri; at papakanin mo sila ng mana ng kordero na pinaslang. Ipagkaloob mo ito, Panginoon.

60 May mga may sakit at nagdadalamhati. Sila ay nangangailangan. Itinapon sila ni Satanas sa isang kanal, walang duda, kakulangan ng pera para sa mga operasyon. Walang alinlangan, marahil, marami sa kanila ang hindi maaaring operahan. Siguro ang manggagamot ay hindi maaaring alisin ang dahilan, kahit na siya ay may napakaraming pera. Ngunit Ikaw ay Diyos. At panalangin ko na ang mismong oras na ito, sa ilalim ng pagpapahid ng Banal na Espiritu na nakaupo sa kasalukuyan ngayon, na Iyong pagalingin ang bawat isa sa kanila. Nawa'y magpagaling sila, mula sa kanilang ulo hanggang sa kanilang mga paa, bawa't munting bahagi.

Kung sila'y walang kagalakan; ang kanilang kaligtasan, hindi na nila ito matamasa pa. Gaya ng sinabi ni David nang una, “Ibalik mo ang kagalakan ng aking kaligtasan.” Nawa'y tumanggap sila ng kagalakan at kaligayahan, para sa kanilang kalungkutan at pagod, sapagkat Ikaw ay isang Bato sa isang pagod na lupain. Ikaw ay isang silungan sa panahon ng bagyo. Kapag inihagis ng diyablo ang bawat sakit at misil sa kanila, Ikaw ay isang kanlungan sa panahon ng bagyo. Magiging gayon, ngayon, Diyos, dahil hinihiling natin ito sa Pangalan ni Hesus. Amen.

Mahina at mahinahon si Hesus ay tumatawag,
Tumawag para sa iyo, para sa akin;
Kahit na tayo ay nagkasala, Siya ay may awa at kapatawaran,
Kapatawaran para sa iyo at para sa akin.
Umuwi ka...

61 Ngayon kung nais ninyo, umahon ka sa dambana at lumuhod, manalangin kami kasama ninyo, pahiran kayo ng langis, anumang bagay na aming magagawa. Kayo ay lubos na tinatanggap.

... pagod, umuwi ka;
Taimtim, magiliw, si Hesus ay tumatawag,
Tumatawag, O makasalanan, umuwi ka!

Mahal mo ba Siya? Teddy, maaari mo bang bigyan kami ng isang tono, “Mahal ko Siya, mahal ko Siya dahil minamahal niya muna ako.” Makukuha mo ba iyan?

62 Kantahin natin ito sa Kanyang kaluwalhatian, bago natin baguhin ang pagkakasunud-sunod ng gawain, sandali lamang. Ito ay pagsamba. Ang Mensahe ay lumabas na. Natutuwa akong natanggap mo ito. Ipanalangin na Ito ay makabubuti sa iyo, sapagkat ito ay naging mabuti sa akin na sabihin Ito. Panalangin ko na ang parehong inspirasyon na ibinigay sa akin, upang magsalita ito sa iyo, natanggap mo ito sa parehong inspirasyon na ipinadala sa. Pagpalain nawa ito ng Panginoon sa iyong puso. Tama.

Mahal ko Siya,

Ngayon isara mo lang ang iyong mga mata, habang kumanta tayo. Itaas ang ating mga kamay.

Mahal ko Siya
Sapagkat minahal Niya muna ako
At binili ang aking kaligtasan
Sa puno ng Kalbaryo.

Ngayon ay yumuko lang tayo sa ating mga ulo, ihuni ito. [Si Kapatid na Branham ay nagsimulang ihuni Mahal Ko Siya — Ed.] Mahal mo ba Siya? Hindi ba Siya tunay sa iyong puso? Wala bang isang bagay tungkol sa Kanya, iyan ay totoo lang? Mahal ko Siya dahil una Niya akong minahal, itinapon ang linya ng Buhay mula sa Kalbaryo, ikinabit Ito sa aking puso.

63 Huwag kalimutan, si Kapatid na Drummond ay mangangaral para sa atin ngayong gabi, gabi ng komunyong. Kung mahal mo ang Panginoon, lumapit ka at makipag-komunyong sa amin. Kung kalooban ng Panginoon, narito ako kasama mo. Iyan ang manugang ni Kapatid na Tony Zabel; si Kapatid na Thom mula sa Aprika; ang kanyang anak, mabuting batang lalaki; tunay na mabuti, matatag na Kristiyano, mabuting hamak na mangangaral.

Sapagkat minahal Niya muna ako
At binili ang aking kaligtasan
Sa puno ng Kalbaryo.

Habang kami ay nakayuko ang ating mga ulo ngayon, habang ang piano ay patuloy na tumutugtog.

64 Panginoong Hesus, nag-aayos kaming pumasok sa ibang pang gawain, Panginoon. Nagpapasalamat kami sa iyo para sa Banal na Espiritu na nagsalita sa aming mga puso. At masaya kami, Panginoon, na ginawa mo ito para sa amin. At huwag bumalik sa Iyo ang iyong Salita, kundi matupad nito ang nilayun gawin. Nawa'y manatili sa lahat ng aming mga puso, upang malaman na ang lahat ng mga tunay na bagay at pangmatagalang bagay ay nanggagaling mula sa Diyos, walang pera, walang halaga. Bakit nga tayo makikipagpunyagi para sa mga bagay, at gagawin itong isang ugnayan ng buhay at kamatayan, para sa mga bagay na nasisira? Makipunyagi tayong higit, Panginoon, para sa mga bagay na hindi nasisira, na walang halaga. Ang presyo ay malayang binabayaran, at isang pag-aalok na malugod na tinatanggap, "Kung sino ang magnanais, hayaan siyang lumapit."

65 Pagpalain ang karagdang bahagi ng gawain ito. Ipagkaloob mo ito, Panginoon. At makipagkita sa amin ngayong gabi. Pagpalain ang gawain sa pagbautismo. Nawa'y magkaroon ng isang dakilang na pagbuhos. Nawa'y ang mga taong ito, na mababautismuhan sa Pangalan ng Iyong minamahal na Anak, ang Panginoong Hesus, ay mapuspos sila ng Espiritu Santo. Nawa'y ang mga taong ito, na nagtaas ng kanilang mga kamay, upang magsisi ngayong umaga, sa kanilang mga kasalanan, ay makarating sila, pumasok sa mga damit ng pagbabautismo, at pumasok sa tubig ng bautismuhan, at patunayan sa sanlibutan na sila'y pinatawad ng kanilang mga kasalanan. At sila'y binabautismuhan, para sa kanila na mabayaran at maalís sa libro ng utang. Ipagkaloob mo ito, Panginoon.

66 Makasama si Kapatid na Drummond ngayong gabi habang dinadala niya sa atin ang mensahe, sariwa mula sa Trono. Pahiran siya ng Espiritu Santo. At samahan mo kami habang bumahagi kami sa komunyong. Nawa'y maging malinis at dalisay ang aming mga puso, nawa'y walang karumihan sa atin. Naway linisin tayo ng Dugo ni Hesus mula sa lahat ng kasalanan. Ipagkaloob mo ito, Panginoon. Alisin mo ang karamdaman sa gitna namn, at bigyan mo kami ng kagalakan at kapayapaan. Sa pamamagitan ni Hesu-Kristo hinihiling namin ito. Amen.

Mahal ko...

Mahal mo ba Siya? Ngayon itaas ang iyong mga kamay para Kanya.

Mahal ko Siya
Maging-...

Ngayon lumapit ka at makipagkamay sa isang tao sa tabi mo.

... una...

(Russell, Mahal ko Siya. Kung mamatay ako ngayon, iniibig ko Siya.)

At binili...

Tama iyon, abutin sa paligid at makipagkamay.

... kaligtasan
Sa Kalbaryo...

Sige, Kapatid na Neville, sa kanyang salita. Tama.

www.messagehub.info

Pangangaral ni

William Marrion Branham

"... sa mga araw ng tinig ..." Apocalipsis 10:7